

शालतोड़ा नेताजी सेन्टेनारी कलेज

सञ्चिता साँतरा
सहकारी अध्यापिका
संस्कृत विभागः

महाकवि-
भट्टिविरचितम्
भट्टिकाव्यम्
(रावणवधम्)

भट्टिकवेः परिचयः

- **समयकालः** – ६४१ ख्रिष्टाब्द। षष्ठशताब्देः उत्तरार्धः इति वहूनां मतम्। (मतान्तरम् अपि अस्ति)
- **जन्मस्थानम्** – गुर्जर प्रदेशः।
- **समकालीनः राजा** – वल्लभी नगरस्य नृपः श्रीधरसेनः।
- **उपनाम** – भर्तृहरिः (वाक्यपदीयकारात् भिन्नः)
- **सभापण्डितः** – श्रीधरसेनस्य सभाकविः। ('काव्यमिदं विहितं मया वलभ्यां/श्रीधरसेननरेन्द्र पालितम्)
- **कृतिः** – रावणवधम् (भट्टिकाव्यम् इति नामान्तरम् अस्ति)।
- **शास्त्रविद्** – वैयाकरणः।

संस्कृतसाहित्याकाशेविराजमानेषु महाकाव्यकारेषु अयं महाकविः अन्यतमः। तेन विरचितं रावणवधम् अन्यन्तं प्रसिद्धम् काव्यम्। तत्र रामेण कृतः रावणवधः मुख्यः विषयः।

प्रौढव्याकरणनियमे उपनिवद्धः।

काव्यपरिचयम्

- नामान्तरम् – भट्टिकाव्यम् (भट्टेः विरचितं काव्यम् इति भट्टिकाव्यम्)
- रचयिता – भट्टिः।
- काव्यविधा – महाकाव्यम्।
- सर्गसंख्या – २२
- श्लोकसंख्या – १६२५
- काण्डसंख्या – ४
- उपजीव्यग्रन्थम् – वाल्मीकि-रामायणम्
- विषयवस्तुः – अत्र रामस्य जन्मनः आरभ्य रावणवधम्, सीतायाः उद्धारम्, परिशेषे अभिषेकनिमित्तम् रामस्य अयोध्याम् प्रत्यागमणम् पर्यन्तं वर्णना विद्यते।
- वस्तुतः छात्राणां व्याकरणज्ञानाय, व्याकरणशिक्षणाय च इदम् काव्यम् रचितम् महाकविना भट्टिना।
- पाणिनिव्याकरणे यत् अस्ति तदेव लक्ष्मीकृत्य काव्यम् इदम् रचितम्।
- प्रमुखवृत्तम् – अनुष्टुप् छन्दः।

- मुख्यरसः – वीरः। अन्याः रसाः अपि अत्र दृश्यन्ते। परन्तु अस्मिन् महाकाव्ये महाकविना रामस्य वीरत्वम् प्रतिपादितम् तदर्थं अत्र वीररसस्य प्राधान्यम् अस्ति।
- गुणः – ओजः। वीररसस्य प्राधान्येन।
- रीतिः – गौड़ी। अन्याः रीतयः अपि दृश्यन्ते। परन्तु मुख्यरीतिः गौड़ी।
- वृत्तिः – सात्वती। यतः अत्र युद्धं, पराक्रमम्, शौर्यं इत्यादिकम् दृश्यते।
- मङ्गलाचरणम् – वस्तुनिर्देशात्मकम्।
- वैशिष्ट्यम् – पाणिनिव्याकरणशिक्षणम्।
- यतः वैयाकरणकविः भट्टिः पाणिनिव्याकरणसूत्रसमुहस्यसोदाहरणम् प्रयोगप्रदर्शनार्थम् इदम् काव्यम् रचितवान् तर्हि मल्लिनाथः इदम् काव्यम् 'उदाहरणकाव्यम्' इति पदेन परिचीयते।

काण्डचतुष्टयम्

```
graph TD; A[काण्डचतुष्टयम्] --> B[प्रकीर्णकाण्डम्]; A --> C[अधिकारकाण्डम्]; A --> D[प्रसन्नकाण्डम्]; A --> E[तिङ्न्तकाण्डम्];
```

प्रकीर्णकाण्डम्

अधिकारकाण्डम्

प्रसन्नकाण्डम्

तिङ्न्तकाण्डम्

काण्डचतुष्टये व्याकरणशास्त्रालोचना

- प्रकीर्णाधिकारकाण्डयोः अष्टाध्यायीसूत्राण्युदाहरन्ति।
- प्रसन्नकाण्डे अलंकाराकानां प्रसन्नकाण्डे अलंकाराणां उदाहरणानि वर्तन्ते।
- तिङ्न्ततकाण्डे लकारप्रयोगविशेषाणाम् उदाहरणानि प्राप्यन्ते।

अतः एतस्य मुख्यमद्देश्यन्तु व्याकरसूत्राणां सर्वेषामपि उदाहरणप्रदानं वर्तते। अतः एव कौठिन्यं तेन सह प्रोढिमा च आधिक्येन दृश्यते। अतः व्याकरशास्त्रेण सह त्रेतायुगस्थश्रीरामकथास्मिन् वर्णिता ।

संक्षेपकथावस्तुः

प्रकीर्णकाण्डम् – (१-५ सर्गः) – रामजन्मः, सीताविवाहः, रामस्यवनगमनम्, सीताहरणम्, सीतान्वेषणम्।

अधिकारकाण्डम् – (६-९ सर्गः) – सुग्रीवस्य राज्याभिषेकः, वानरैः सीतान्वेषणम्।

प्रसन्नकाण्डम् – (१०-१३ सर्गः) – सीतायाः अभिज्ञानम्, लङ्कायाः प्रभातवर्णनम्, विभीषणस्य रामं निकषा आगमनम्,
सेतुवन्धकथा।

तिङ्न्तकाण्डम् – (१४-२२ सर्गः) – रावणवधः, रामस्य अयोध्यागमनं यावत्।

काव्यसम्बन्धिनः महाकविना भट्टिना मतम्

व्याकरणस्य सिंहद्वारम् अतिक्रम्य काव्यपाठकाः काव्यरसास्वादम् अनुभवन्ति। तर्हि भट्टिना उक्तं —

**“दीपतुल्यः प्रबन्धोऽयं शब्दलक्षणचक्षुषाम्।
हस्तामर्ष इवान्धानां भवेद् व्याकरणाद् ऋते।।”**

अर्थात् व्याकरणे बृहन्न पाठकेर काछे ए काव्य प्रदीप स्वरूप, किन्तु शास्त्रविमुख व्यक्तिर काछे एटि आवार दृष्टिशक्तिरिक्त अक्केर हाते दर्पणेर मतो निरर्थक।

• व्याख्यानस्य साहाय्यं विना काव्यस्यास्य अनधीतवैयाकरणैः अवगमनं क्लिष्टसाध्यम् —

**“व्याख्यागम्यम् इदं काव्यम् उत्सवः।
हता दुर्मधसाश्चास्मिन् विद्वत्प्रियतमा मया।।”**

अर्थात् आमार ए काव्य केवल व्याख्यार द्वारा बोध्य, सूधीगनेर काछे एहटि उत्सवस्वरूप किन्तु दुर्मधेत् व्यक्तिगणेर ए काव्ये प्रवेशाधिकार नेह।

भट्टिकाव्यस्य टीकाकारगणः

1. जयमङ्गलः – जयमङ्गला टीका (प्राचीनतमा टीका, सर्वप्रसिद्धा टीका)
2. नारायणः – भट्टवोधिनी टीका
3. मल्लिनाथः – सर्वपथीना टीका
4. कन्दर्पशर्मा – वैजयन्ती टीका
5. भरतमल्लिकः – मुग्धवोधिनी टीका
6. कुमुदानन्दः – सुवोधिनी टीका
7. विद्याविनोदाचार्यः – भट्टिचन्द्रिका टीका

परिसमाप्तः।

धन्यवादः।